

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200164
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218200164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v spore žalobkyne: O.. D. O., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu A. C., nar. 4. októbra XXXX, bytom S. XXX/XX, D., zast. BAKO LEVRINC - advokáti, s.r.o., IČO: 36 859 842, so sídlom J. Kozáčka 13, Zvolen, proti žalovanej: B. C., nar. 6. apríla XXXX, bytom W. cesta XXX/XX, S. G., zast. JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom so sídlom AK SNP 1/A, Veľký Krtíš, o určení, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, eventuálne, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 3C/2/2018-168 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaná má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobkyňa povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 3C/2/2018-168 zo dňa 19. novembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) žalobu zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobkyňa sa pôvodne domáhala, aby súd určil, že úpadca A. C., na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vedených Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálnym odborom pre okres Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, zapísaných na LV č.XXXX, a to pozemkov parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 18m², parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 282m², parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 1033m² parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 40m², parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 23m², parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 938m², a to vo veľkosti 1 k celku a žiadala, aby súd žalovanej uložil povinnosť náhrady trov konania. V priebehu konania súd prvej inštancie na návrh žalobkyne pripustil zmenu žaloby; žalobkyňa sa tak domáhala, aby súd určil, že úpadca A. C., rod C., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom S. 39X/XX, XXX XX D., SR, na ktorého majetok bol uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici, č.k. 3K 1/2014 zo dňa 25.8.2014, zverejneným v OV XXX/XXXX, pod č.G dňa X.X.XXXX, vyhlásený konkurz, je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, vedených Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálnym odborom, pre okres Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, k.ú. Veľký Krtíš, zapísaných na LV č.XXXX, a to pozemkov:

- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 18m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 282m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 1033m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 40m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 23m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 938m²,

a to vo veľkosti 1 k celku, s tým, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi trovy konania;

eventuálne

aby súd určil, že úpadca A. C., rod C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, XXX XX D., SR, na ktorého majetok bol uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici, č.k. 3K 1/2014 zo dňa 25.08.2014, zverejneným v OV XXX/XXXX, pod č.G dňa XX.XX.XXXX, vyhlásený konkurz, je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, vedených Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálnym odborom, pre okres Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, k.ú. Veľký Krtíš, zapísaných na LV č.XXXX, a to pozemkov:

- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 18m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 282m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 1033m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 40m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 23m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 938m²,

a to vo veľkosti 1 k celku;

a aby určil, že žalovaná C. B., rod N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. cesta XXX/XX, XXX XX S. G., SR. Je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, vedených Okresným úradom Veľký Krtíš, katastrálnym odborom, pre okres Veľký Krtíš, obec Veľký Krtíš, k.ú. Veľký Krtíš, zapísaných na LV č.XXXX, a to pozemkov:

- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 18m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX, záhrada o výmere 282m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 1033m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 40m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX ostatná plocha o výmere 23m²,
- parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 938m²,

a to vo veľkosti 1 k celku; s tým, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi trovy konania.

1.2 Žalobkyňa žalobu odôvodnila v podstate tým, že na majetok úpadcu A. C. bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 3K/1/2014 zo dňa 25.08.2014 vyhlásený konkurz, za správcu konkurznej podstaty bola pôvodne ustanovená spoločnosť HMG Recovery, k.s. a následne uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 3K/1/2014-173 zo dňa 09.03.2015 bola do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovená žalobkyňa. Žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty zistila, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 3C/29/2014-20 zo dňa 25.03.2014 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo úpadcu a jeho manželky (žalovanej), dňa 03.04.2014 došlo medzi úpadcom a žalovanou k uzatvoreniu Dohody o vysporiadaní BSM manželov za trvania manželstva. Tohto dohodou boli vysporiadané aj nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX, k.ú. Veľký Krtíš. V zmysle ustanovenia § 53 ods.3 písm.a) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) je takáto dohoda (o vysporiadaní BSM) absolútne neplatná z dôvodu, že k takejto dohode

došlo v lehote menej ako 6 mesiacov pred vyhlásením konkurzu. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem žalobkyňa zdôraznila, že jej tvrdené právo je právne neisté a ohrozené, aj keď jasne vyplýva zo zákona; vyhovujúci rozsudok túto neistotu odstráni a tomu bude jednoznačne zodpovedať aj zápis v príslušnom katastri nehnuteľností. Vyhovujúci rozsudok umožní, aby v konkurznom majetku mohol byť majetok, ktorý je predmetom žaloby, zapísaný do súpisu podstaty a mohlo tak následne dôjsť k jeho speňaženiu a ukončeniu konkurzného konania.

1.3 Obrana žalovanej spočívala v tvrdení, že vyhovujúci rozsudok žalobkyňou tvrdenú neistotu neodstráni. Poukázala na to, že konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 63Cbi/39/2015 inicioval súd, resp. správkyňa konkurznej podstaty, výsledkom tohto sporu, kde sa malo riešiť vylúčenie veci z konkurznej podstaty, bola povinnosť žalovanej (B. C.) zaplatiť žalobkyni trovy konania. Správkyňa síce tvrdí, že nevie vykonať súpis podstaty, konkurzný súd pritom žalobkyni určil, že nehnuteľnosti môže žiadať vylúčiť z konkurznej podstaty. Žalovanej nebol zrejмый titul, o ktorý sa žaloba opiera.

1.4 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 137 písm. c) zákona č.160/2015 Z.z., § 73 ods.1, § 76, § 78 ods.1, § 80 ods.2 a § 53 ods.3 písm. a) zákona č.7/2005 Z.z.. Vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 3C/29/2014-20 zo dňa 25.3.2014 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov C., B. a A.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 2.4.2014. Následne dňa 03.04.2014 B. C. a A. C. uzavreli Dohodu o vypořádání BSM manželov za trvania manželstva, v ktorej sú okrem iného uvedené nehnuteľnosti, ku ktorým žalobkyňa žiadala určiť, že žalovaná je ich podielovým vlastníkom v podiele 1/2 k celku; podľa dohody nehnuteľnosti v celosti nadobudla žalovaná. Vklad dohody bolo povolený rozhodnutím Okresného úradu Veľký Krtíš, katastrálny odbor dňa 07.07.2014, č. vkladu S Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 3K/1/2014 zo dňa 25.08.2014 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka A. C. a ustanovil správcu konkurznej podstaty. V priebehu konkurzného konania došlo k zmene správcu, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 3K/1/2014 zo dňa 09.03.2015 bola za správkyňu konkurznej podstaty ustanovená O.. D. O., so sídlom J. G. XX, R.. Správkyňa konkurznej podstaty požiadala príslušný katastrálny odbor o vykonanie záznamu vyznačením právneho stavu pred zavkladovaním Dohody o vypořádání BSM manželov za trvania manželstva z dôvodu neplatnosti dohody; jej žiadosti nebolo vyhovené s odôvodnením, že listinu nie je možné zapísať; tento úkon je možné vykonať len na základe rozhodnutia súdu. Okresná prokuratúra na podnet správkyne konkurznej podstaty žalobkyni oznámila, že nevykonanými záznamu nedošlo o porušení zákona a podnet bol odložený. Okresný súd vyzval Okresný úrad, katastrálny odbor, či bude možné zapísať rozsudok, ktorým sa žalobkyňa domáha určenia, že úpadca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX, k.ú. Veľký Krtíš v podiele 1 k celku; katastrálny odbor oznámil zákonný postup pri vykonaní záznamu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 63Cbi/39/2015 súd prvej inštancie zistil, že B. C. ako navrhovateľka sa proti odporkyni O.. D. O., správkyňi konkurznej podstaty úpadcu B. C. domáhala vylúčenia majetku z konkurznej podstaty, a to nehnuteľností zapísaných na LV č.XXXX, k.ú. Veľký Krtíš, v celosti, ktoré sú zapísané ako sporný majetok v súpise konkurznej podstaty úpadcu A. C. vo veci konkurzného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 3K/1/2014. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 63Cbi/39/2015-67 zo dňa 10.11.2016 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby a žalovanému (správkyňi konkurznej podstaty) priznal nárok na náhradu trov konania. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 21.12.2016.

1.5 Vzhľadom ku skutočnosti, že podaná žaloba bola žalobou o určenie, súd prvej inštancie zisťoval, či má žalobkyňa naliehavý právny záujem na požadovanom určení, prihliadal na závery uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obdo/21/2017 zo dňa 25.04.2018, aplikovateľnom na prejednávajúcu vec. Základným predpokladom pre úspešnosť žaloby podanej podľa § 137 písm. c) C.s.p. je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení; naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu a jeho právne postavenie by sa stalo neistým. Okresný súd vzal do úvahy, že žalobkyňa vystupuje ako správkyňa konkurznej podstaty. Samotné postavenie správcu konkurznej podstaty a jeho postup pri zaisťovaní majetku patriaceho do podstaty je dané priamo zo zákona (č. 7/2005 Z.z.); správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní zisťuje majetok úpadcu, tento zapíše do súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Správca do súpisu zahrnie v zásade každú vec a právo, o ktorých je presvedčený, že do podstaty patria; ak je sporné, či majetok patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou

o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie majetku do súpisu. Pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. Do súpisu sa zapisuje aj majetok tretích osôb nadobudnutý na základe neplatného právneho úkonu. Nemožno z ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. vyvodiť, že majetok nadobudnutý na základe absolútne neplatného právneho úkonu možno do súpisu majetku zapísať až potom, ako súd vysloví neplatnosť právneho úkonu; absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva ex lege a na základe takéhoto právneho úkonu druhý účastník právneho vzťahu nenadobudne vlastnícke alebo iné právo k veci, k právu alebo k inej majetkovej podstate. Takýto majetok de facto patrí stále úpadcovi a správca ho môže a musí zapísať do súpisu konkurznej podstaty. Pokiaľ je do podstaty zahrnutá vec, ku ktorej si môže uplatniť právo tretia osoba, súd tejto osobe uloží, aby si v stanovenej lehote podala vylučovaciu žalobu. Aj v predmetnej veci bolo žalobkyňi konkurzným súdom určené, aby žiadala vylúčiť veci z konkurznej podstaty; žalobkyňa síce žalobu podala ale následne vzala podanú žalobu späť. Má sa tak v zmysle ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. zato, že vec patrí do konkurznej podstaty. Súpis majetku, o ktorom je správca presvedčený, že patrí do konkurznej podstaty, nie je obmedzený žiadnym ustanovením zákona č. 7/2005 Z.z., takémuto postupu nebráni ani skutočnosť, že v súčasnej dobe je ako vlastníč žalovaných nehnuteľností zapísaná žalovaná.

1.6 Z vyššie uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že správca nemá naliehavý právny záujem na určení spoluvlastníckeho práva; k speňaženiu majetku úpadca nemusí byť zapísaný ako vlastníč nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Okresný súd uzavrel, že namietaná dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je neplatná zo zákona, možno tak mať zato, že nedošlo k vyporiadaniu BSM manželov v trojročnej lehote; platí domnienka uvedená v ustanovení § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Predmetné pozemky tak majú účastníci (neplatnej) dohody v podielovom spoluvlastníctve. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na strane žalobkyne žalobu zamietol.

1.7 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p.. Vzhľadom k tomu, že žalovaná mala v spore plný úspech, okresný súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) včas odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jej žalobe v celom rozsahu vo vzťahu k eventuálnym petitom vyhovie a prizná jej voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. Uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., tvrdila tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach namietala nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k absencii naliehavého právneho záujmu a naďalej tvrdila, že má naliehavý právny záujem z dôvodu, že tvrdené právo žalobkyne, že úpadca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, je právne neisté a ohrozené, aj keď vyplýva zo zákona a vyhovujúci rozsudok by neistotu odstránil, čomu bude zodpovedať aj zápis v príslušnom katastri nehnuteľností, ktorý tomu v súčasnosti nezodpovedá. Vyhovujúci rozsudok pritom umožní, aby bol majetok, ktorý je predmetom žaloby, a ktorý patrí úpadcovi, zapísaný do súpisu konkurznej podstaty bez poznámky a mohol tak následne dôjsť k jeho speňaženiu, uspokojeniu veriteľov úpadcu a ukončeniu konkurzného konania. Majetok zapísaný do súpisu podstaty možno speňažiť iba ak nie je zapísaný do súpisu s poznámkou, nevedie sa na súde konanie o jeho vylúčení zo súpisu a nie je zapísaný do súpisu v inom konkurze. Ak by pritom došlo k speňaženiu majetku správcom, príslušný katastrálny úrad by odmietol vykonať zápis nového vlastníka do katastra nehnuteľností; kataster nehnuteľností nemá za preukázané, že správca je oprávnený predmetné nehnuteľnosti speňažovať z dôvodu, že ako vlastníč nehnuteľností je vedená žalovaná. Na základe právoplatného rozsudku by príslušný kataster vykonal záznam; zaznačil by právny stav v rozsudku uvedený. Týmto by sa odstránilo neisté a ohrozené právo žalobkyne, aj keď toto jasne vyplýva zo zákona.

2.2 V zmysle vyššie uvedeného žalobkyňa tvrdila, že naliehavý právny záujem je daný; za súčasného stavu Okresný úrad Veľký Krtíš, katastrálny odbor, odmieta vykonať záznam na LV č.XXXX, k.ú. veľký Krtíš, túto skutočnosť odôvodňuje tým, že tento úkon je možné vykonať len na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

2.3 Žalobkyňa podala odvolanie aj vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania, tvrdila, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého súd náhradu trov konania neprizná. Tvrdila, že bola nútená podať žalobu vo veci samej z dôvodu, že predchádzajúcim postupom štátnych orgánov nebolo vyhovené návrhom žalobkyne, aby bola zapísaná ako vlastník, resp. spoluvlastník predmetných nehnuteľností napriek tomu, že sa toho žalobkyňa opakovane a v súlade so zákonom domáhala. Zdôraznila, že samotný rozsudok v danej sporovej veci, resp. jeho odôvodnenie, a to aj v prípade neúspechu žalobkyne vo veci samej, bude mať dopad na ďalšiu rozhodovaciu činnosť štátnych orgánov; žaloba ani v prípade neúspechu vo veci nebola podaná bezdôvodne.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadřila.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

6.1 Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s právnymi závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie tak ako sa premietla do napadnutého rozhodnutia; okresný súd rozhodol správne, pokiaľ žalobu v celom rozsahu zamietol. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne námietky, s ktorými by sa nevyporiadal okresný súd v napadnutom rozsudku, svoje závery oprel nielen o ustanovenie § 137 C.s.p., ale aj o ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. a judikatúru najvyššieho súdu, aplikovateľnú na prejednávanú vec.

6.2 Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa ako správkyňa konkurznej podstaty domáhala určenia, že úpadca A. C. je v režime podielového spoluvlastníctva vlastníkom v žalobe špecifikovaných nehnuteľností, o výške spoluvlastníckeho podielu 1; následne súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby o eventuálny petit, podľa ktorého sa žalobkyňa domáhala určenia, že podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností sú úpadca a jeho manželka B. C. (žalovaná), každý o výške spoluvlastníckeho podielu 1/2. Svoj nárok žalobkyňa založila na tvrdení, že po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom bola následná dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretá menej ako 6 mesiacov pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu A. C. a v zmysle ustanovenia § 53 ods.3 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. je takáto dohoda neplatná.

6.3 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov; žalobu však zamietol z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu. Uvedený záver okresného súdu je v plnom rozsahu správny.

6.4 Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie vzhľadom na určovací charakter podanej žaloby skúmal v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. existenciu naliehavého právneho záujmu; vyhodnotil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Základným procesným

predpokladom úspechu žaloby o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je bola podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.06.2016 existencia naliehavého, t.j. kvalifikovaného právneho záujmu na požadovanom určení, ktorý bol daný tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu neisté, alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Právna úprava teda rozlišovala medzi určením existencie práva a právneho vzťahu bez toho, aby takéto odlišenie malo vecný význam. K zmene systému určovacích žalôb došlo prijatím novej procesnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku, účinnej od 01.07.2016, ktorý už určenie existencie právneho vzťahu výslovne neuvádza. Jeho § 137 (písm. c/ a písm. d/) rozlišuje medzi žalobou, ktorou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (písm. c/), alebo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (písm. d/). Ako uvádza komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 504) právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje, alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu zakladá nevyvrátiteľnú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný. Takýmito typmi žalôb sú napr. žaloba na určenie popretej pohľadávky prihlásenej do konkurzu (§ 32 zákona o konkurze a vyrovnaní), alebo žaloba na vylúčenie veci z exekúcie, ak tretia strana uplatňuje právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa toho istého zdroja sú zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť právnymi skutočnosťami. Nová právna úprava pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (hmotného práva). Príkladmi týchto žalôb sú žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, žaloba o určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, alebo žaloby vyvolané sporom o dedičské právo (§ 194 Civilného mimosporového poriadku). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení by bol daný tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu neisté alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, čo pre žalobcu znamenalo nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, resp. právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu a toto ohrozenie nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Naliehavý právny záujem sa viaže k žalobe, resp. k otázke, či určovacia žaloba môže byť spôsobilým procesným nástrojom ochrany práva (rozhodnutie NS SR 5MCdo 1/2010). Odvolací súd pripomína, že určovacia žaloba má preventívnu povahu - má poskytnúť ochranu právneho postavenia žalobcu skôr, ako dôjde k porušeniu práva. Naliehavý právny záujem na určení v prípade, ak možno žalovať na plnenie môže byť daný, ak sa určovacou žalobou vytvorí základ pre právne vzťahy strán sporu a predíde sa tak ďalším žalobám na plnenie. Tam, kde právo už porušené bolo, je prostriedkom ochrany žaloba na plnenie.

6.5 Podľa ustálenej súdnej praxe žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že je vlastníkom nehnuteľnosti vždy, ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností. V prejednávanej veci však nemožno opomenúť skutočnosť, že žalobkyňa má postavenie správkyne konkurznej podstaty A. C.; jej oprávnenia a povinnosti definuje zákon č. 7/2005 Z.z.. K oprávneniu správcu konkurznej podstaty sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. Obdo/21/2017 zo dňa 25. apríla 2018 nasledovne: „Aj keď platí všeobecná zásada, podľa ktorej, ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník sporných nehnuteľností a žalobca toto vlastníctvo spochybňuje, má žalobca naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, v prípade správcu úpadcu túto všeobecnú zásadu použiť nemožno. Správca totiž vystupuje ako osoba, ktorej úlohou je speňaženie majetku patriaceho do podstaty. Z tohto hľadiska tiež správca nemá naliehavý právny záujem na určení existencie vlastníckeho práva, keďže k speňaženiu majetku úpadcu nemusí byť úpadca zapísaný ako vlastník nehnuteľností v katastri nehnuteľností“. Uvedené závery boli publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR č. 9/2018 pod č. R 91/2018 s právnou vetou: „Správca konkurznej podstaty nemá naliehavý právny záujem na žalobe o určenie vlastníctva úpadcu k nehnuteľnostiam, ak má zato, že k zápisu vlastníckych práv tretej osoby do katastra nehnuteľností došlo na základe neplatného právneho úkonu“.

6.6 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa k uvedenej právnej otázke vrátil v rozsudku sp.zn. 5Obo/12/2018 zo dňa 23. mája 2019; poukázal na závery uvedené v rozsudku 4Obdo/21/2017 zo dňa 25. apríla 2018 a sám uviedol nasledovné: „Správca v konkurznom konaní nemá naliehavý právny záujem na žalobe o určenie vlastníctva úpadcu k nehnuteľnostiam, ak má zato, že k zápisu vlastníckych práv tretej osoby do katastra nehnuteľností došlo na základe absolútne neplatného právneho úkonu. O to viac musí platiť záver, že nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti akéhokoľvek úkonu, ktorý by k obdobnému záveru mohol viesť, keďže jediným relevantným nástrojom pre zabezpečenie majetku do podstaty je jeho zápis do súpisu konkurznej podstaty“. Najvyšší súd sa v predmetných rozhodnutiach zaoberal aj oprávneniami správcu vo vzťahu k súpisu majetku úpadcu; tieto závery si osvojil aj súd prvej inštancie, keď správne konštatoval postup správcu pri zaradení majetku do súpisu konkurznej podstaty a jej následnom speňažovaní. V tomto smere najvyšší súd konštatoval, že „po zaistení majetku úpadcu, za účelom jeho budúceho speňaženia, nie je potrebné, aby u nehnuteľných vecí, o ktorých je správca presvedčený, že patria do podstaty, bol v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník úpadcu. Titulom pre nakladanie s majetkom úpadcu, vrátane nehnuteľností, je súpis majetku. Ak je určitá nehnuteľnosť spísaná v súpise majetku, tak pri speňažení majetku je dostatočným podkladom pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností na ďalší subjekt práve súpis majetku. Nie je preto nevyhnutné, aby bol úpadcu ako vlastník nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností zapísaný. Aj keď platí všeobecná zásada, podľa ktorej ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník sporných nehnuteľností a žalobca toto vlastníctvo spochybňuje, má žalobca naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva; v prípade správcu úpadcu túto všeobecnú zásadu použiť nemožno. Správca totiž vystupuje ako osoba, ktorej úlohou je speňaženie majetku patriaceho do podstaty. Z tohto hľadiska tiež správca nemá naliehavý právny záujem na určení existencie vlastníckeho práva, keďže k speňaženiu majetku úpadcu nemusí byť úpadcu zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností“. Uvedené závery sú plne aplikovateľné aj v prejednávanej veci.

6.7 Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty doručila už 07.10.2015 konkurznému súdu návrh na uloženie podania žaloby B. C. voči správkyni konkurznej podstaty z dôvodu, že správkyňa zapísala do konkurznej podstaty sporný majetok. Už konkurzný súd v uznesení (č.k. 3K/1/2014-213 zo dňa 03.11.2015) upozornil, že ak osoba, ktorej súd uložil podať žalobu voči správcovi takúto žalobu v lehote 30 dní od písomného doručenia uznesenia nepodá, prípadne bude podaná po tejto lehote, nastupuje zákonná fikcia, že zaradenie majetku do súpisu je nesporné, t.j. správca poznámku o spornom zápise vymaže a majetok speňaží. Žalovaná síce v postavení navrhovateľky žalobu o vylúčenie sporného majetku podala, zobrala ju však späť a Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 63Cbi/39/2015-67 zo dňa 10.11.2016 zastavil; uznesenie sa stalo právoplatné dňa 21.12.2016. Uvedené má za následok, že zápis predmetných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty je nesporný. Argumentácia žalobkyne že predmetný majetok je zapísaný s poznámkou, je nesprávny.

6.8 Odvolací súd napokon poukazuje na skutočnosť, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii v ustanovení § 53 zákona č. 7/2005 Z.z. definuje následky vyhlásenia konkurzu na bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a zákonný postup správcu nielen v prípade, ak ku dňu predchádzajúcemu vyhláseniu konkurzu úpadcovovo bezpodielové spoluvlastníctvo trvá, ale aj v prípade, že k zániku bezpodielového spoluvlastníctva došlo pred vyhlásením konkurzu a do vyhlásenia konkurzu sa už zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nevyporiadalo. Ak takto správkyňa konkurznej podstaty nepostupovala, nemôže dôvodne argumentovať, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

7. Odvolateľka napokon napadla aj výrok o nároku na náhradu trov konania s poukazom, že v danom prípade je dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. K uvedenému odvolací súd uvádza, že právna úprava Civilného sporového poriadku upravuje pomerne striktné kritériá pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania. V zmysle dikcie obsiahnutej v novej procesnej úprave, súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zásade vychádza už len z procesného úspechu strán v spore a priznáva či nepriznáva náhradu trov konania v závislosti od meritórneho rozhodnutia a z neho vyplývajúceho úspechu či neúspechu príslušnej strany sporu. Určitú modifikáciu pomerne striktného aplikovania pomeru úspechu či neúspechu strán sporu umožňuje súdu len ustanovenie § 257 C.s.p., umožňujúce súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania (sčasti alebo úplne) úspešnej strane sporu, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhoduje súd spravidla podľa zásady úspešnosti v konaní, ako prioritnej zásady pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 255 ods.1 a 2

C.s.p.), podľa ktorej má tá strana sporu, ktorá bola v konaní plne úspešná, resp. prevažne úspešnejšia, právo na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva proti procesne neúspešnej strane. Súdy sú však povinné vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a zohľadňovať všetky relevantné skutočnosti z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania.

7.1 Keďže v niektorých prípadoch by striktné aplikovanie zásady úspechu v spore a zásady zodpovednosti za zavinenie bez zohľadnenia ostatných okolností konkrétneho prípadu mohlo viesť v praxi k nežiaducej tvrdosti a nebolo by v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti rozhodovania súdu, zákon umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania v takýchto špecifických prípadoch a dáva súdu možnosť výnimočne uplatniť moderačné oprávnenie podľa ustanovenia § 257 C.s.p.. Pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu zákonná dikcia vyžaduje splnenie dvoch podmienok a to, musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané určitým správaním strán sporu, prípadne sa môže týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu. Je však potrebné zdôrazniť, že aplikácia moderačného oprávnenia súdu v zmysle ustanovenia § 257 C.s.p. by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti.

7.2 Tvrdenie žalobkyne o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa nebolo v spore preukázané. Z vyššie uvedenej argumentácie vyplýva, že názor žalobkyne o nevyhnutnosti podania žaloby vo veci samej, je nesprávny, správca konkurznej podstaty naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemá. Nesprávne sú tiež jej tvrdenia, že bez požadovaného určenia nie je možné predmetný majetok, patriaci do konkurznej podstaty, speňažiť. To, či odôvodnenie rozsudku bude alebo nebude mať dopad na ďalšiu rozhodovaciu činnosť štátnych orgánov rovnako nie je dôvodom pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. Naopak, dôvodom hodným osobitného zreteľa ani výnimočnou skutočnosťou na prospech žalobkyne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nemôže byť skutočnosť, že nepostupovala spôsobom, ktorý jej umožňovalo ustanovenie § 53 ods.1 zákona č. 7/2005 Z.z. a podala žalobu, v ktorej v dôsledku absencie naliehavého právneho záujmu úspešná byť nemohla.

7.3 Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý rozsudok za vecne správny aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd správne prihliadol na pomer úspechu a neúspechu strán sporu.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. Nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej, ktorá boli v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, nakoľko odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., aj z dôvodov vyššie uvedených (bod 7.2 tohto rozsudku), nezistil.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).